

عنوان مقاله:

آمایش سرزمین راهی به سوی توسعه و تعادل در نظام شهری

محل انتشار:

سومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهدی شیر پور - دانشجوی دکترا جغرافیا و برنامه ریزی شهری، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی جهاد دانشگاهی،

رسول افسری - دانشجوی کارشناسی ارشد شهرسازی، دانشگاه تهران،

بهزاد محبوب پور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه تهران،

خلاصه مقاله:

امروزه مقوله آمایش سرزمین در چارچوب بحث توسعه پایدار مفاهیم سیاست‌های قطب رشد و تمرکزگرایی... را به چالش می‌کشد و درک جامعی از مفاهیم توسعه همه جانبه و توسعه اجتماعی را فراهم می‌کند. رشد شتابان شهرها و افزایش جمعیت در کشور از یکسو و نابرابری‌های موجود در سطح زندگی شهرها و روستاها از سوی دیگر سبب مشکلات مهمی در کشور از جمله: جدایی شهرها و روستاها، تمرکز سرمایه به صورت نامتوازن در کشور و شهرهای بزرگ، تخریب محیط زیست و مشکلات زیاد دیگری شده‌است. همه این مسائل ضرورت وجود یک برنامه‌ریزی منطقه‌ای در کشور را بیش از پیش ضروری می‌سازد. در مقاله حاضر که به روش تحلیلی- توصیفی انجام شده‌است، ابتدا به تبیین و تعریف آمایش سرزمین و ویژگی‌ها و اصول آن پرداخته شده و سپس جایگاه آمایش در برنامه‌های عمرانی اول، دوم، سوم و چهارم مورد تحلیل قرار گرفت و در انتها به بررسی وضع موجود و قابلیت‌سنجی و آینده نگری در مورد آمایش سرزمین و تبیین آن در چارچوب راهبردها و برنامه‌های اجرایی مربوطه پرداخته می‌شود.

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، تعادل فضایی، محتوای آمایش، نظام شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/240185>

